

Bruselj, 29. junij 2026
(OR. en)

11280/26

**Medinstitucionalna zadeva:
2026/0103 (NLE)**

**IPCR 73
PROCIV 147
FORETS 102**

IZID POSVETOVANJA

Pošiljatelj: Generalni sekretariat Sveta
Prejemnik: delegacije

Zadeva: Priporočilo Sveta o celostnem obvladovanju tveganja požarov v naravi

V prilogi vam pošiljamo Priporočilo Sveta o celostnem obvladovanju tveganja požarov v naravi, ki ga je Svet sprejel na 4188. seji 29. junija 2026.

PRIPOROČILO SVETA

o celostnem obvladovanju tveganja požarov v naravi

SVET EVROPSKE UNIJE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti členov 192 in 196 v povezavi s členom 292 Pogodbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V preteklih letih, predvsem pa poleti 2025, se je EU soočila z več hudimi požari v naravi po vsej Evropi, kar kaže, da je treba nujno ukrepati proti tej čedalje večji grožnji. Čeprav so se prizadevanja za preprečevanje in pripravljenost okrepila tako na nacionalni ravni kot na ravni Unije, je skupna požgana površina v Evropski uniji prvič presegla milijon hektarjev, mehanizem Unije na področju civilne zaščite¹ pa je bil za zagotavljanje podpore državam članicam pri gašenju požarov aktiviran pogosteje kot kdaj koli prej.

¹ Sklep št. 1313/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o mehanizmu Unije na področju civilne zaščite.

- (2) V zadnjih letih se je tveganje požarov v naravi po vsej Uniji znatno povečalo. V štirih od zadnjih petih let je bila zabeležena nadpovprečno velika požgana površina, intenzivnost in obseg požarov v naravi pa se povečujeta, saj so območja, izpostavljena tveganju, zaradi podnebnih sprememb vse večja. Razmere dodatno zaostruje dejstvo, da so na nekaterih geografskih območjih vse pogostejši zelo veliki in zelo intenzivni požari v naravi, ki jih je težko obvladovati s tradicionalnimi načini gašenja požarov, ta trend pa se bo po pričakovanjih nadaljeval.
- (3) Požari v naravi so kompleksen izziv in lahko povzročijo daljnosežno škodo družbi, gospodarstvu, okolju, podnebjju, infrastrukturi in kulturni dediščini. Odvisno od regionalnih in lokalnih razmer ter njihovega obsega lahko povzročijo izgubo življenj in sredstev za preživljanje, znatno škodo na premoženju in infrastrukturi ter zemeljske plazove, poslabšanje kakovosti zraka in degradacijo ekosistemov, kar negativno vpliva na kmetijstvo in gozdarstvo, javno zdravje in varnost, vključno z duševnim zdravjem, ter vire pitne vode.
- (4) Povečano tveganje požarov v naravi je odvisno predvsem od kombinacije dejavnikov, zlasti podnebnih sprememb in sprememb pri upravljanju zemljišč. Podnebne spremembe povzročajo pogostejše in intenzivnejše vročinske valove in suše, posledica teh pa je suha vegetacija, ki je izvor gorljivega materiala za požare v naravi; ob nadaljevanju globalnega segrevanja se bodo te razmere po pričakovanjih le še poslabšale in zajele še večje dele Evrope. Hkrati opuščanje zemljišč, ruralna depopulacija ter neustrezno gospodarjenje z zemljišči in gozdovi v nekaterih regijah, skupaj s spreminjajočimi se podnebnimi razmerami, povzročajo kopičenje biomase in kontinuiteto vegetacije. To v kombinaciji s širitvijo mestnih območij v gozdove in druge naravne površine ljudi in infrastrukturo vse bolj izpostavlja tveganjem požarov v naravi.
- (5) Vzrok za veliko večino požarov v naravi v Uniji je človekova dejavnost, tudi zaradi malomarnosti, požigov in infrastrukturnih dejavnosti.

- (6) Cilj vsevladnega pristopa je celostno in usklajeno upravljanje na vseh ravneh, ki bi lahko prispevalo k učinkovitemu obvladovanju tveganja požarov v naravi.
- (7) Za obvladovanje tveganja požarov v naravi so odgovorne predvsem države članice, regionalni organi in upravljavci zemljišč, Unija pa zagotavlja podporo s financiranjem, zagotavljanjem podatkov, usklajevanjem in izmenjavo znanja. Zaradi raznolikih krajin, struktur gozdov in podnebnih razmer v Evropi je treba ukrepe za obvladovanje tveganja požarov v naravi prilagoditi lokalnim razmeram, hkrati pa bi bilo treba zagotavljati usklajeno podporo Unije.
- (8) Za učinkovitejše obvladovanje čedalje večjega tveganja požarov v naravi je potreben celosten pristop, ki zajema celoten cikel obvladovanja tveganja nesreč, vključno s preprečevanjem, pripravljenostjo, odzivanjem in okrevanjem. Upoštevati bi moral tudi ekološko, socialno, gospodarsko in kulturno razsežnost požarov v naravi.
- (9) Ker so veliki požari v naravi vse pogostejši in jih je vse težje nadzorovati, je treba okrepiti zmogljivosti za odzivanje, in sicer z izboljšanjem usklajevanja, interoperabilnosti, usposabljanja, opreme in analitičnih zmogljivosti ter izmenjavo virov in strokovnega znanja med državami članicami.

- (10) Zato bi morda bilo potrebno okrepljeno upravljanje, da se zagotovi usklajevanje politik na različnih upravnih ravneh, pa tudi bolj integrirano financiranje ter mobilizacija javnih in zasebnih naložb v vseh fazah cikla obvladovanja tveganj.
- (11) V okviru okrevanja po požarih bi si bilo treba prizadevati za obnovo ekosistemov in storitev, ki jih nudijo, pa tudi lokalnih kmetijskih in gozdarskih gospodarstev, ter za okrevanje prizadetih skupnosti in sredstev za preživljanje, in sicer tako, da se prepreči dolgoročna degradacija in podpre trajnostna raba zemljišč, hkrati pa upoštevajo prihodnje podnebne razmere². Pri prizadevanjih za okrevanje, podprtih s poenostavljenim dostopom do financiranja, bi bilo treba upoštevati tudi učinke požarov v naravi na prizadeto prebivalstvo in osebe, ki sodeluje pri odzivanju. Izboljšati je treba tudi zbiranje podatkov o posledicah požarov v naravi, da bi lahko količinsko opredelili okoljske, ekonomske in socialne izgube in tako pomagali pri obvladovanju tveganja v prihodnosti.
- (12) Tveganja požarov v naravi so v veliki meri odvisna od načina upravljanja zemljišč. V nekaterih regijah se zaradi ruralne depopulacije in opuščanja zemljišč kopiči biomasa in ustvarjajo krajine z velikim potencialom za ekstremno širjenje požarov. Z razvojem vzdržnih vrednostnih verig na biološki osnovi v okviru trajnostnega gozdnega biogospodarstva se ustvarjajo gospodarske spodbude za dejavno trajnostno gospodarjenje z gozdovi, ki je bistveno za postopno zmanjšanje tveganja požarov v naravi na velikih območjih. Tradicionalne prakse, ki zmanjšujejo količine gorljivega materiala, kot so predpisani požigi in ekstenzivno pašništvo, so v zatonu, vendar bi jih bilo treba po potrebi spodbujati kot sestavni del gospodarjenja z zemljišči in gozdovi na lokalni ravni; ravno tako bi bilo treba spodbujati aktivne ukrepe trajnostnega gospodarjenja z gozdovi, kot so ročno ali mehanizirano odstranjevanje podrastja, redčenje, obrezovanje in diverzifikacija vrst. Bolj raznolike krajine, ki vključujejo gozdove, travišča, njivske površine in mokrišča lahko upočasnijo širjenje požarov in zmanjšajo verjetnost obsežnih požarov.

² Kot je med drugim opisano v poročilu Skupnega raziskovalnega središča iz leta 2026, *Forest resilience against wildfires* (Odpornost gozdov proti požarom v naravi), <https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC145919>.

- (13) Prilagodljivo gospodarjenje z zemljišči in integrirano celostno načrtovanje krajine in rabe zemljišč imata ključno vlogo pri oblikovanju večnamenske krajine, odporne proti požarom. To vključuje trajnostno gospodarjenje z gozdovi, podporo za preživetje podeželja in ciljno usmerjene ukrepe na vmesnih naravno-urbanih območjih, kjer lahko preventivni ukrepi znatno zmanjšajo tveganja požarov v naravi.
- (14) Varstvo narave in obnova degradiranih, izsušenih, razdrobljenih ali drugače spremenjenih ekosistemov lahko prispevata k obvladovanju tveganja požarov v naravi, saj krepiata odpornost ekosistemov ter zmanjšujeta tveganje in posledice ekstremnih dogodkov. Obnova mokrišč, šotič, rek in poplavnih ravnih lahko, kjer je to primerno, ustvari naravne protipožarne preseke in prispeva k stabilizaciji vodnih krogov, s čimer se zmanjšajo tveganja požarov v naravi. Cilji v zvezi z biotsko raznovrstnostjo, odpornostjo v zvezi z vodo in obvladovanjem tveganja požarov v naravi se torej prekrivajo in bi jih bilo treba uresničevati tako, da se medsebojno sinergično podpirajo.
- (15) Spremljanje požarov v naravi in ocena tveganja v Uniji se soočata z velikimi izzivi, vključno s pomanjkljivostmi na regionalni ravni, kar zadeva razpoložljivost podatkov, skladnost in čezmejno povezovanje, ter nezadostnim vključevanjem kaskadnih tveganj, kot so zemeljski plazovi, onesnaženost zraka in erozija tal. To omejuje učinkovitost preprečevanja, pripravljenosti in odzivanja.
- (16) Za boljšo pripravljenost s krepitvijo metod za oceno tveganja požarov v naravi, izboljšanjem sistemov zgodnjega opozarjanja in razširitvijo zmogljivosti za modeliranje obnašanja požarov bi bilo treba bolje in bolj sistematično uporabljati razpoložljive podatke in orodja za podporo odločanju na podlagi dokazov.
- (17) Tveganje požarov v naravi je mogoče zmanjšati z ozaveščanjem javnosti in spodbujanjem drugačnega vedenja, med drugim z olajšanjem dostopa do informacij o požarni ogroženosti. Potrebne so tudi ciljno usmerjene komunikacijske strategije in vključujoči pristopi, ki se ozirajo tudi na ranljive skupine in različne družbene kontekste.

- (18) Pripravljenost skupnosti na požare v naravi bi bilo treba okrepiti na participativen način z vključevanjem kmetov, gozdarjev, lokalnih organov, socialnih partnerjev, organizacij civilne družbe in drugih deležnikov, pa tudi z dejavnostmi izobraževanja, usposabljanja in ozaveščanja.
- (19) Požari v naravi so globalni pojav, ki zahteva regionalno in mednarodno sodelovanje, zlasti s sosednjimi državami Unije. Regionalne pobude, kot je ciprska regionalna zračna gasilska postaja (CRAFS), bi lahko dodatno spodbudile sodelovanje med državami članicami na področju obvladovanja tveganja požarov v naravi. V drugih delih Unije bi bilo treba razmisliti o dodatnih pobudah, ki spodbujajo sodelovanje med državami članicami na področju obvladovanja tveganja požarov v naravi.
- (20) Ukrepi, kot so medsebojni strokovni pregledi, svetovalne misije, izmenjave strokovnjakov in vnaprejšnje nameščanje gasilskih zmogljivosti, bi lahko pripomogli k povečanju interoperabilnosti, situacijskega zavedanja in pripravljenosti prvih posredovalcev. Spodbujali bi tudi večjo zavezanost in boljše usklajevanje med državami članicami.

- (21) Da bi bila uporaba financiranja Unije, tehnične podpore ter izmenjave informacij in podatkov v realnem času – zlasti o obnašanju požarov v naravi – učinkovita, jih je treba bolje usklajevati. Poleg tega bi se lahko odločanje po potrebi izboljšalo z olajšanjem skupnega razumevanja nacionalnih in regionalnih strategij in akcijskih načrtov za obvladovanje tveganja požarov v naravi. Če se podatki, orodja in storitve Unije, kakršne zagotavlja evropski informacijski sistem za gozdne požare (EFFIS), ki je del storitev Copernicusa za ravnanje v izrednih razmerah³, uporabljajo učinkovito in skladno z operativnimi potrebami, so lahko v pomoč državam članicam pri izboljšanju spremljanja, kartiranja in ocene tveganja požarov v naravi, napredna orodja za modeliranje in napovedovanje, kakršno je Destinacija Zemlja, pa lahko izboljšajo modeliranje in predvidevanje tveganja požarov v naravi.
- (22) Instrumenti Unije, vključno z Mehanizmom za okrevanje in odpornost⁴, podpirajo države članice pri oblikovanju in izvajanju reform, krepitvi upravljanja in razvoju zmogljivosti na področju obvladovanja tveganja požarov v naravi.
- (23) Mehanizem Unije na področju civilne zaščite, ki vključuje evropski nabor civilne zaščite, rescEU in mrežo znanja na področju civilne zaščite, lahko okrepi preprečevanje, pripravljenost in odzivanje tako, da olajša sodelovanje, usposabljanje, izmenjavo strokovnega znanja, uporabo virov in izmenjavo dobrih praks med državami članicami.

³ Uredba (EU) 2021/696 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. aprila 2021 o vzpostavitvi Vesoljskega programa Unije in ustanovitvi Agencije Evropske unije za vesoljski program ter razveljavitvi uredb (EU) št. 912/2010, (EU) št. 1285/2013 in (EU) št. 377/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU.

⁴ Uredba (EU) 2021/241 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. februarja 2021 o vzpostavitvi Mehanizma za okrevanje in odpornost.

- (24) Raziskave in inovacije, podprte na ravni Unije, tudi prek Obzorja Evropa⁵, prispevajo k razvoju novih tehnologij, operativnih rešitev in tehnik gospodarjenja z zemljišči. Vendar bi bilo lahko uporabo in operacionalizacijo teh rezultatov pri obvladovanju tveganja požarov v naravi še izboljšali.
- (25) Pri izvajanju tega priporočila bi bilo treba ustrezno upoštevati različne profile tveganja požarov v naravi, vzorce rabe zemljišč in sisteme upravljanja držav članic –

PRIPOROČA:

Ukrepi za preprečevanje požarov v naravi z upravljanjem in obnovo krajine

1. Države članice bi morale okrepiti in, kadar je primerno, razširiti mehanizme spodbud za podporo ukrepom za preprečevanje in obnovo, povezanim s trajnostnim gospodarjenjem z zemljišči, v regijah, izpostavljenih požarom, pri tem pa upoštevati celotni cikel obvladovanja tveganja ter omogočiti dostop do razpoložljivih instrumentov financiranja EU, ki jih upravljajo, in njihovo učinkovito uporabo.

⁵ Uredba (EU) 2021/695 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. aprila 2021 o vzpostavitvi okvirnega programa za raziskave in inovacije Obzorje Evropa, določitvi pravil za sodelovanje in razširjanje rezultatov ter razveljavitvi uredb (EU) št. 1290/2013 in (EU) št. 1291/2013.

2. Države članice bi nadalje morale spodbujati trajnostno gospodarjenje z gozdovi v skladu z merili in kazalniki Ministrske konference o varstvu gozdov v Evropi (Forest Europe) in v tem kontekstu, kadar je ustrezno in mogoče, tudi prek lokalnih načrtov za preventivno gospodarjenje, namenjenih izpostavljenim, z gozdovi poraščenim območjem; nadalje bi morale spodbujati tudi raznolike strukture gozdov in, kadar je mogoče, uporabo alternativ monokulturnim nasadom zelo vnetljivih vrst.
3. Države članice bi lahko, kadar je primerno, kartirale obremenitev z gorljivim materialom in pripravile lokalno prilagojene smernice in orodja za upravljanje obremenitve z gorljivim materialom, pri tem pa se posvetovale s socialnimi partnerji, lastniki in uporabniki gozdov ter lokalnimi organi. V zvezi s tem bi morale države članice preučiti predpisane ali nadzorovane požige, kadar je to primerno ter v skladu z nacionalnimi pravnimi in varnostnimi zahtevami, kot način za zmanjšanje obremenitve z gorljivim materialom pri gospodarjenju z zemljišči in gozdovi, ter, kadar je primerno, pregledati svoja pravila za izdajo dovoljenj, da bi zagotovile ustrezne varnostne in ekološke zaščitne ukrepe.

4. Države članice bi morale, kadar je ustrezno, v skladu s svojimi strateškimi načrti v okviru skupne kmetijske politike⁶ v razpisih za zbiranje predlogov v zvezi s prilagojenimi rešitvami za celovito obvladovanje tveganja požarov v naravi v okviru evropskih partnerstev za inovacije (EIP-AGRI) upoštevati posebne izzive, povezane s požari v naravi.
5. Države članice bi morale pri pripravi nacionalnih, regionalnih in lokalnih načrtov in strategij za ohranjanje narave, vključno z nacionalnimi načrti za obnovo in načrti za upravljanje zavarovanih območij, pa tudi pri izvajanju ukrepov za blažitev podnebnih sprememb in prilagajanje nanje upoštevati tveganje požarov v naravi. Podobno bi bilo treba pri načrtovanju obvladovanja tveganja požarov v naravi upoštevati cilje ohranjanja in obnove biotske raznovrstnosti, pa tudi prihodnje podnebne razmere. Glede na stopnjo tveganja bi moral biti poudarek na ukrepih, ki hkrati spodbujajo preprečevanje tveganja požarov v naravi ter varstvo in obnovo narave, ob priznavanju, da bi lahko zdravi, raznoliki in dobro upravljeni ekosistemi zmanjšali tveganje in podprli okrevanje.
6. Države članice se spodbuja, naj sprejmejo ukrepe za obnovo mokrišč, šotišč, rek in poplavnih ravnic, ki tudi prispevajo k zmanjšanju tveganja požarov v naravi, ter, kadar je primerno, obvladovanje tveganja požarov v naravi vključijo v svoje politike upravljanja voda.
7. Države članice se spodbuja, naj izvajajo, kadar je primerno, inovativne ukrepe za preprečevanje požarov v naravi z rabo zemljišč, vključno s sonaravnimi rešitvami, in učinkovite prakse na področju trajnostnega kmetovanja, trajnostnega gospodarjenja z gozdovi in prilagajanja podnebnim spremembam, ki so bile uspešno potrjene, tudi v različnih projektih, ki jih financira EU.

⁶ Uredba (EU) 2021/2115 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. decembra 2021 o določitvi pravil o podpori za strateške načrte, ki jih pripravijo države članice v okviru skupne kmetijske politike (strateški načrti SKP) in se financirajo iz Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP), ter o razveljavitvi uredb (EU) št. 1305/2013 in (EU) št. 1307/2013.

Ukrepi za krepitev pripravljenosti z boljšimi podatki in raziskavami

8. Države članice se spodbuja, naj sodelujejo pri razvoju in promociji pobude Destinacija Zemlja, recimo s pilotnimi primeri uporabe za modeliranje in predvidevanje tveganja požarov v naravi.
9. Države članice bi morale bolje in bolj sistematično uporabljati orodja in podatke, ki jih zagotavlja Unija, vključno s storitvami Copernicusa in z EFFIS, kadar je to primerno ter ob dopolnjevanju z nacionalnimi in regionalnimi sistemi, kot pomoč z dokazi podprtemu obvladovanju tveganja požarov v naravi, zgodnjemu opozarjanju in odločitvam o financiranju projektov.
10. Države članice bi morale, kadar je primerno, posodobiti svoje ocene tveganja požarov v naravi in na podlagi obstoječih metodologij uporabljati izboljšana orodja za analizo obnašanja požarov, da bi določile prednostna območja za preprečevanje požarov in pripravljenost nanje, tudi tista, kjer so narava, rekreacija, stanovanja, kritična infrastruktura in prometna omrežja tesno prepleteni.
11. Države članice bi morale razviti zmogljivosti za analizo obnašanja požarov v naravi in sisteme za podporo odločanju glede na nacionalne operativne potrebe, vključno z uporabo inovativnih orodij za namene obvladovanja tveganja požarov v naravi.
12. Države članice bi morale nadalje preiskovati vzroke požarov v naravi, da bi bolje razumele dejavnike vžiga in vlogo javnosti.
13. Države članice se spodbuja, naj še naprej raziskujejo prakse gospodarjenja z zemljišči za preprečevanje požarov, zlasti na področju gospodarjenja z gozdovi, ohranjanja in obnove ekosistemov, paše in kmetijsko-gozdarskih sistemov.
14. Države članice bi morale, kot je potrebno, razmisliti o tem, da bi bolj uporabljale rešitve in orodja, ki jih zagotavlja misija EU Prilagajanje podnebnim spremembam, zato da bi okrepile sisteme zgodnjega opozarjanja in pripravljenost skupnosti na požare v naravi.

Ukrepi za ozaveščenost in pripravljenost prebivalstva

15. Države članice bi morale kmete, gozdarje, druge upravljavce zemljišč in lokalne skupnosti ozaveščati o tveganjih vžigov in preventivnih ukrepih ter jih vključiti v razvoj in uporabo orodij za zgodnje odkrivanje požarov.
16. Države članice bi morale dejavno spodbujati redno izmenjavo gasilcev, da bi promovirale skupno evropsko kulturo pripravljenosti.
17. Države članice se spodbuja, naj na podlagi obstoječih izobraževalnih sistemov in učnih načrtov preučijo inovativna orodja za ozaveščanje otrok in mladih, kot so izobraževalne igre ali kampanje v družbenih medijih, ter dajo na voljo ustrezno gradivo za izobraževalne programe in programe ozaveščanja javnosti.
18. Države članice bi morale gospodarske subjekte na področju turizma, kmete, gozdarje, druge upravljavce zemljišč, lokalne organe in strokovnjake za požarno varnost spodbujati k sodelovanju, da bi povečali ozaveščenost turistov in obiskovalcev gozdov o tveganjih.
19. Države članice bi morale podpirati neprekinjeno poslovanje s spodbujanjem usposabljanja za mala in srednja podjetja ter zagotavljanjem ciljno usmerjene finančne pomoči po nesrečah. Prav tako bi morale spodbujati zavarovalnice, naj omogočijo hitro izplačilo zahtevkov.
20. Kadar je potrebno, bi morale države članice zagotoviti, da so ustrezne informacije o tveganju požarov v naravi vključujoče in lahko dostopne, tudi za starejše, invalide in osebe, ki se soočajo z diskriminacijo, revščino ali socialno izključenostjo.
21. Države članice bi morale vidike obvladovanja tveganja požarov v naravi vključiti v gradbene standarde in odločitve o prostorskem načrtovanju, tudi ob povezovanju z ustreznimi organi, da bi se na primer obravnavalo obvladovanje tveganja požarov v naravi na vmesnih naravno-urbanih območjih.

22. Države članice bi morale uvesti ukrepe za podporo lokalnim skupnostim na vmesnih naravno-urbanih območjih, da bi okrepile pripravljenost in ozaveščenost v zvezi s tveganjem požarov v naravi. Poleg tega bi morale države članice, kadar je primerno, uporabiti obstoječa orodja na ravni Unije.
23. Države članice se spodbujajo, naj si dejavno izmenjujejo dobre prakse in pridobljene izkušnje v zvezi z ukrepi za ozaveščenost in pripravljenost prebivalstva, preprečevanjem in ukrepi, ki zajemajo celoten cikel obvladovanja tveganja nesreč, tudi prek mreže znanja v okviru mehanizma Unije na področju civilne zaščite, na srečanjih za izmenjavo izkušenj in prek ustreznih strokovnih skupin.

Ukrepi za podporo usklajenemu odzivu

24. Države članice bi morale v zvezi z obnašanjem požarov v naravi zbirati in si izmenjevati podatke v realnem času, da bi izboljšale analizo požarov. Ustrezne kazalnike požarne varnosti bi bilo treba uporabljati tudi v notranjih operativnih postopkih za prošnje za pomoč in v podporo odločanju na ravni Unije, da se zagotovi učinkovita uporaba mobiliziranih sredstev.
25. Države članice bi morale uporabljati vnaprejšnje nameščanje ali izmenjavo strokovnjakov ter mehanizmu Unije na področju civilne zaščite zagotoviti osebje in strokovnjake, da se omogoči izmenjava dobrih praks. Prav tako bi morale okrepiti svoje zmogljivosti za podporo kot država gostiteljica, da bi mednarodno pomoč, ponujeno prek mehanizma Unije na področju civilne zaščite, vključile v svoje nacionalne sisteme odzivanja.
26. Države članice bi morale zbirati ustrezne podatke o gasilskem osebju in ocenjevati potrebe po delovni sili in operativni zmogljivosti ob ustreznem upoštevanju sezonske narave gasilskih dejavnosti, da bi zagotovile razpoložljivost ustrezno velike in dobro pripravljene delovne sile.
27. Države članice bi morale v sodelovanju s socialnimi partnerji, kot je ustrezno, zagotoviti varne in vzdržne delovne pogoje za gasilce oziroma druge posredovalce, tudi z ustreznim usposabljanjem, zaščitno opremo ter podporo za telesno in duševno zdravje.

28. Države članice bi morale okrepiti usklajevanje med ravnmi upravljanja, da bi zagotovile optimalno situacijsko zavedanje v izrednih razmerah.
29. Države članice bi morale zagotoviti, da je na voljo dovolj zmogljivosti za gašenje, tudi, kadar je primerno, z uporabo sredstev Unije. Kadar je ustrezno, bi morali z uporabo sredstev Unije pripomoči k temu, da bi bile zadevne zmogljivosti z geografskega vidika uravnoteženo porazdeljene po Uniji, s čimer bi se zagotovili ustrezna pokritost in odzivni časi v vseh regijah EU.
30. Države članice bi morale gasilske zmogljivosti in strokovno znanje s tega področja še naprej namenjati evropskemu naboru civilne zaščite, če je to sorazmerno z njihovim profilom tveganja in zmogljivostmi. To velja tudi, vendar ne izključno, za zmogljivosti, zagotovljene ob podpori financiranja s strani Unije.
31. Države članice bi si morale prizadevati za izboljšanje interoperabilnosti opreme za gašenje požarov, tudi terminologije in operativnih postopkov v zvezi z gašenjem požarov, zlasti v čezmejnih regijah. Poleg tega bi si morale države članice prizadevati za podporo strateški avtonomiji EU v smislu zmogljivosti za odzivanje.

Ukrepi za okrevanje po požaru

32. Države članice bi morale zbirati dodatne medsektorske in socialno-demografske podatke, da bi količinsko opredelile in ocenile fizične in finančne učinke ter učinke na zdravje, ki jih imajo požari v naravi, med drugim, če je primerno, v zvezi izpostavitvijo med operacijo in v okolju.
33. Države članice bi morale opredeliti ukrepe in postopke za okrevanje po požaru, tudi v zvezi s podporo za telesno in duševno zdravje, da bi lokalne skupnosti usmerile k trajnostnemu in vključujočemu okrevanju ter tako pomagale zagotoviti, da bodo te v prihodnosti odpornejše.

Ukrepi za okrepitev upravljanja in financiranja

34. Države članice bi morale, kot je potrebno, načrtovati in dati na voljo dolgoročno financiranje v vseh fazah cikla obvladovanja tveganja požarov v naravi, s posebnim poudarkom na preprečevanju in pripravljenosti; obenem se spodbujajo, naj izkoristijo razpoložljive možnosti financiranja tako na nacionalni ravni kot na ravni Unije, pri tem pa se izogibajo nepotrebnemu upravnemu bremenu. Komisija in države članice bi morale ozaveščati o razpoložljivih možnostih financiranja.
35. Države članice bi morale razmisliti o tem, da bi zagotovile spodbude za uporabo zasebnega zavarovanja, ki krije tveganja požarov v naravi in druga podnebna tveganja, zato da bi zmanjšale gospodarske izgube in fiskalni pritisk zaradi nesreč ter podprle okrevanje, na primer tako, da bi zavarovatelje spodbujale, naj pri določanju premij priznajo prilagoditvene ukrepe ter ukrepe za pripravljenost in preprečevanje, prek javno-zasebnih partnerstev ali z delitvijo tveganja med gospodarskimi subjekti, kot so prenosi tveganja na kapitalske trge.
36. Države članice bi morale v sodelovanju z ustreznimi organi razviti celostne strategije in akcijske načrte za obvladovanje tveganja požarov v naravi, prilagojene regionalnim, nacionalnim ali lokalnim okoliščinam.
37. Države članice bi morale biti odprte za nove tehnologije in inovacije ter zagotoviti njihovo uporabo, tudi z nepovratnimi sredstvi za krepitev zmogljivosti v okviru ustreznih programov EU, če je to primerno.
38. Države članice se spodbuja, naj v celoti izkoristijo podporo, zagotovljeno s pobudami Unije, da bi okrepile sisteme zgodnjega opozarjanja, ocene tveganja, izmenjavo znanja in dobrih praks, pripravljenost skupnosti in vsa druga opredeljena prednostna področja.

Ukrepi za krepitev mednarodnega sodelovanja

39. Države članice bi si morale pri obvladovanju tveganja požarov v naravi prizadevati za dodatno krepitev sodelovanja z mednarodnimi partnerji.

40. Države članice se spodbuja, naj prispevajo in ustvarjajo sinergije v podporo pobudam, ki bi lahko dodatno spodbujale sodelovanje med državami članicami na področju obvladovanja tveganja požarov v naravi.
41. Države članice bi morale dalje sodelovati s Forest Europe in njenim novoustanovljenim instrumentom za obvladovanje tveganj v gozdovih (FoRISK) ter, kadar je primerno, pri ustreznih mednarodnih pobudah, kot je svetovno vozlišče za obvladovanje požarov (Global Fire Management Hub), ki sta ga skupaj razvila Organizacija Združenih narodov za prehrano (FAO) in Program Združenih narodov za okolje (UNEP), da bi spodbudile krepitev zmogljivosti in izmenjavo znanja o obvladovanju tveganja požarov v naravi.

V Luxembourg,

Za Svet
predsednik/predsednica